

Her derimod staa vi overfor en Klasse Mennesker, der faa store Lønninger og, naar de fratræde Tjenesten, stor Pension. Jeg kan ikke tænke mig, at der virkelig her i Tinget skulde være et Flertal, der synes, det er rigtigt og retfærdigt at oprettholde en saadan Ordning. Andre Mennesker i vort Land, som skulle betale Skat i Henhold til de allerede vedtagne nye Skattelove og de Skattelove, som ganske sikkert ville blive Resultatet af denne Rigsdagssamlings Arbejde, maa jo punge ud med de Penge, der kræves, uden Hensyn til, om de ere i Stand til at skaffe sig større Indtægt, end de hidtil have haft. Derfor maa jeg ogsaa bestemt protestere mod det Krav, de militæres særlige Ordfører gør gældende, at dette Lovforslag ikke maa gennemføres, uden at der samtidig gives de paagældende en tilsvarende Lønforhøjelse. Jeg skal til Slutning anføre, at den danske Købstadsforening overfor Rigsdagen har udtalt sin Tilslutning til Sagens Løsning paa den af os foreslaaede Maade. Jeg tillader mig med disse Bemærkninger at anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Forsvarsministeren (Klaus Berntsen):

Et Lovforslag ligt det, der her foreligger, var, som ærede Medlemmer ville erindre, forelagt i forrige Rigsdagssamling, hvor det blev undergivet en 1ste Behandling og henvist til et Udvalg, som imidlertid ikke afgav nogen Betænkning. Ved Sagens 1ste Behandling i Fjor havde jeg Lejlighed til at udtale mig om denne Sag, og jeg henviser ærede Medlemmer til mine Udtalelser den Gang. Jeg paapegede den Gang, at Principet for den nuværende Ordning stammer fra en Udvalgsbetænkning, der blev afgiven i 1873, og en Indstilling, der blev motiveret af det daværende Udvalgs Ordfører, den gamle Bondeven J. A. Hansen, idet man da gik ud fra, at Officerer og Underofficerer vare stillede paa en mere særegen Maade end andre Statsembedsmænd, idet de uden eget Ønske kunne forflyttes fra den ene Garnison til den anden. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at denne Sag bør være Genstand for en nærmere Prøvelse og Overvejelse i det Udvalg, hvortil jeg antager, at Sagen atter i Aar vil blive henvist. Jeg erklærer mig villig til at forhandle med dette Udvalg om en endelig Ordning af dette Forhold. Naar det ærede Medlem omtalte, at Officerernes Uddannelse var saa dyr, vil jeg gøre opmærksom paa, at det gælder ikke for Officererne alene, men for mange andre Embedsmænd, at Staten koster betydeligt paa deres Uddannelse. Naar det ærede

Medlem nævnte, at der var bevilget en Huslejegodtgørelse til 3 Generaler af 2,000 Kr. til hver, erindrer jeg om, at den ene af disse Huslejegodtgørelser allerede er ophævet, og de to andre ville blive ophævede, efterhaanden som vedkommende Generaler forflyttes til en anden Stilling. Idet jeg altsaa henviser til mine Udtalelser ved Sagens 1ste Behandling i Fjor, erklærer jeg mig villig til at ville forhandle denne Sag med et eventuelt Udvalg.

Ingvard Jensen: Ordføreren for Forslagsstillerne syntes, at der var noget trist ved den Behandling, Lovforslaget fik i forrige Samling. Det hørte jeg ogsaa nogle Ytringer om ved Slutningen af forrige Samling; men der er slet ingen Grund til Misnøje i saa Henseende. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne mente, at vi let kunde være gaaede til straks at indstille Lovforslaget til Vedtagelse, saaledes som det forelaa. Men hvis det havde været Tilfældet, havde det været rimeligt, om Ordføreren for Forslagsstillerne havde foreslaaet, at Sagen skulde gaa videre uden Udvalgs Nedsættelse. Thi naar et Udvalg bliver nedsat, er det almindelig Praksis, at Sagens Realitet bliver tagen under Overvejelse, og hvis et eller flere af Udvalgets Medlemmer ønske Oplysninger i en eller anden Retning, faa vedkommende naturligvis som Regel Lejlighed til at faa disse Oplysninger, det er jo bl. a. derfor, at et Udvalg bliver nedsat. Man blev straks i Fjor enig om — jeg mindes ikke, fra hvilken Side Forslag derom fremkom — at stille forskellige Spørgsmaal; jeg henviser i saa Henseende til den Beretning, jeg som Udvalgets Formand afgav i Slutningen af forrige Samling, den findes i Tillæg B. Sp. 2570. Jeg kan tilføje, at jeg ikke havde nogen Part i de Spørgsmaal, der bleve stillede; jeg var ikke med blandt dem, der skulde bestemme, hvilke Spørgsmaal man ønskede at stille. Den ærede Ordfører var derimod medvirkende med Hensyn til de Spørgsmaal, der bleve stillede angaaende Størrelsen af Lønninger for de militære Tjenestemænd af forskellige Grader, Størrelsen af Skatte- og Ligningsprocenten og flere lignende Spørgsmaal. Da de ønskede Oplysninger ikke kom frem forinden Samlingens Slutning, var det selvfølgelig, at vi heller ikke kunde behandle Sagen videre i sidste Samling.

Med Hensyn til selve Sagen er det indlysende for os alle, at det er en ret exceptionel Stilling, de militære Personer have med Hensyn til Skatteforholdene, og de